DO I NEED TO GET RID OF EVERY CRUMB?

Crumbs are nothing! Pesachim 6b

אָמַר רַב: הַבּוֹדֵק צָּרִיךְ שֶׁיְבִטֵּל. מַאִי טַעְמָא, אִי נֵימָא מְשׁוּם פַּירוּרִין — הָא לָא חֲשִׁיבִי... Rav Yehuda said that Rav said: One who searches for leaven must render all his leaven null and void, cognitively and verbally. The Gemara asks: What is the reason for this? If you say it is due to crumbs that he failed to detect in his search, they are inherently insignificant, and null and void by definition.....

אַמַר רָבָא: גָזַירָה שַׁמַּא יָמִצָּא גָּלוּסְקָא יַפָּה וְדַעְתֵּיה עִילַוֵיה. וְכִי מַשְׁכַּחַתּ לֵיה לְבַטְלֵיה!

Rava said: The reason for the requirement to render leaven null and void is based on a decree lest he find a fine cake [geluska] among the leaven that he did not destroy and his thoughts are upon it. Due to its significance, he will hesitate before removing it and will be in violation of the prohibition against owning leaven. The Gemara asks: And let him nullify it when he finds it.

דִּילְמָא מֵשָׁכַּחַתְּ לֵיה לְבָתַר אִיסוּרָא, וְלָאו בִּרְשׁוּתֵיה קָיְימָא, וְלָא מָצֵי מְבַטֵּיל. דְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: שְׁנֵי דְבָרִים אֵינָן בִּרְשׁוּתוֹ שֶׁל אָדֶם, וַעֲשָׂאָן הַכָּתוּב כְּאִילוּ בִּרְשׁוּתוֹ, וְאֵלוּ הַן: בּוֹר בִּרְשׁוּת הָרַבִּים, וְחָמֵץ מִשֵּׁשׁ שָׁעוֹת וּלְמַעְלָה.

The Gemara rejects this suggestion. Perhaps he will find it only after it is already forbidden, and at that time it is no longer in his possession and he is therefore unable to nullify leaven when it is already Passover, as Rabbi Elazar said: Two items are not in a person's possession in terms of legal ownership, and yet the Torah rendered him responsible for them as though they were in his property. And these are they: An open pit in the public domain, for which the one who excavated it is liable to pay any damages it causes even though it does not belong to him; and leaven in one's house from the sixth hour on the fourteenth of Nisan and onward. As this leaven has no monetary value, since it is prohibited to eat or to derive benefit from it, it is not his property, and nevertheless he violates a prohibition if it remains in his domain.

Tosaphot ibid.

ודעתיה עילויה - פירוש ולא בטל מאיליו כמו פירורין

His mind is on it(on the nice big piece he finds)- ie. And it is not nullified automatically like crumbs.

Magen Avraham 434 5 (17th cent. R. Avraham Gombiner)

ודע דפירורין ממילא בטלי והביטול הוא שמא ימצא גלוסקא יפיפיה עסי׳ ת״ס ס״ג:

You should know that crumbs are annulled automatically and the annulment is lest you fine a big piece of chametz.

Taz 460, 2 (R Dovid Halevi Segal, 17th cent.)

וכתוב במהרי״ל דאע״ג דאמרי׳ בפ״ק דפסחים (פירורין) ממילא בטלי היינו פירורי לחם שא״א שיתדבקו יחד אבל העיס׳ אפשר שיתדבקו בכזית ויעבור על בל יראה ובל ימצא

The Maharil wrote that even though it is said in Pesachim that crumbs are automatically annulled that is for the crumbs of bread that cannot join together, but dough can join for an olive worth, and he will then violate not having chametz, bal yeraeh.

Pesachim 29b- How is this different?

אַמר רב: חמץ בּזָמנוֹ, בּין בָּמינוֹ בּין שֶׁלֹא בָּמינוֹ — אַסוּר. שֵׁלֹא בּזָמנוֹ, בַּמינוֹ — אַסוּר, שֵׁלֹא

Rav said: With regard to leavened bread that becomes mixed with permitted food, the following distinction applies. During its time of prohibition, i.e., during the seven days of Passover, leavened bread is forbidden whether it is mixed with its own type, for example, when leavened flour is mixed with *matza* flour or when unleavened *matza* is mixed with leavened *matza*, or it is mixed with another type of substance. Not during its time of prohibition, but rather after Passover, if it is mixed with its own type of substance, then it is prohibited.

However, if it is mixed with another type of substance, then it is permitted.

ַפַעְמַא! פַמָאי עַסְקִינַן? אִילֵימָא בָּנוֹתֶן טַעַם, שֵׁלֹא בִּזְמַנּוֹ שֵׁלֹא בָּמִינוֹ מוּתַּר? הָא יִהֵיב טַעְמַא!

The Gemara asks: With what are we dealing? If you say that there is enough leavened bread such that it gives flavor to the mixture, i.e., at least one part in sixty, then if it is not during its time and mixed with another type of substance, why is it permitted? Doesn't it give flavor to the mixture, and, as one who eats this mixture will distinguish the forbidden flavor, the entire mixture is forbidden?

אֶלָּא בְּמַשֶּׁהוּ. חָמֵץ בִּזְמַנּוֹ, בֵּין בְּמִינוֹ בֵּין שֶלֹּא בְּמִינוֹ אָסוּר, רַב לְטַעְמֵיה, דְּרַב וּשְׁמוּאֵל דְּאָמְרִי תַּרְוַיְיהוּ: כָּל אִיסּוּרִין שֶׁבַּתּוֹרָה, בְּמִינוֹ — בָּמַשֶּׁהוּ, שֶׁלֹא בָּמִינוֹ — בָּנוֹתֵן טַעַם.

Rather, this case is dealing with any amount, a minimal quantity of leavened bread that has been mixed with a large quantity of matza. The *halakha* in this case is that **leavened bread during its time** of prohibition **is forbidden, whether** it is mixed with its own type of substance or with another type of substance. This statement of Rav conforms to his line of reasoning as follows: As it is Rav and Shmuel who both say: With regard to any foods forbidden by the Torah that become mixed with permitted foods, if the permitted food is of its own type, such that it is impossible to distinguish one from another, then even any amount of the prohibited substance renders the entire mixture prohibited. However, if the forbidden food was mixed with another type of substance, then the mixture becomes prohibited only when there is enough of the forbidden item to give flavor to the mixture.

ַרב גָזַר חָמֵץ בִּזְמַנוֹ שֶׁלֹא בִּמִינוֹ אַטוּ מִינוֹ. וְשֶׁלֹא בִּזְמַנוֹ בְּמִינוֹ — אָסוּר, כְּרַבִּי יְהוּדָה.

Rav decreed chametz in it's time with other types lest it come to the same type, and not in it's time in it's kind is forbidden like R. Judah...

Crumbs are a problem!

Shulchan Aruch, the Ramah 433 11

הַמְּכַבֵּד חַדְרוֹ בִּי״ג בְּנִיסָן וּמְכַוּן לִבְדּק הֶחָמֵץ וּלְבַעֲרוֹ, וְנִזְהָר שֶׁלֹא לְהַכְנִיס שָׁם עוֹד חָמֵץ, אַף עַל פִּי כֵן צָרִיךְ לִבְדֹּק בְּלֵיל י״ד. {הגָּה: וָכָל אָדָם צָרִיךְ לְכבֵּד חָדָרִיו קֹדֶם הַבְּדִיקָה (מִרְדִּכִי רֵישׁ פְּסְחִים). וְהַכִּיסִים אוֹ בָּתֵּי יָד שָׁל בְּגַדִים שָׁנּוֹתְנִים בָּהֶם לִפָּעָמִים חָמֵץ, צְרִיכִין בְּדִיקָה (מַהַרִי״וֹ)

If one cleans his home on the 13th and intends to check for chametz and destroy it, and he is careful not to bring in more chametz, he must still check on the night of the 14th. Rama: Everyone must clean their rooms prior to the checking (Mordechai) and the pockets that we sometimes put chametz in them require checking.

Mordechai (killed by the Crusades, 13th cent.)

He derives from this Mishnah in Nidah-

מתני׳ השרץ שנמצא במבוי מטמא למפרע עד שיאמר בדקתי את המבוי הזה ולא היה בו שרץ או עד שעת כבוד

MISHNA 7, 2): The carcass of a creeping animal that was found in an alleyway renders pure items impure retroactively. All items that passed through that alleyway from the time about which one may state: I examined this alleyway and there was no carcass of a creeping animal in it, or from the time of the sweeping of the alleyway, are impure.

בנות ישראל בודקות מבואותיהן בשעת כיבודיהן אלמא הכי אורחא דמילתא דלא מבדק שפיר בלא כיבוד ובכיבוד לחוד לא סגי דדילמא משתכח בגומא

The daughters of Israel check their yards as they clean, (gemara ibid 56b) so we see this is the way to not be properly checked if not cleaned and cleaning alone is not enough for perhaps it will be found in a hole.

Shulchan Aruch OH 442 33

בצק שבסדקי עריבה אם יש כזית במקום אחד חייב לבער ואם לאו אם היה עשוי לחזק בו שברי העריבה או לסתום בו נקב בטל במיעוטו ואם לאו חייב לבער

A dough that is in the cracks of the kneading board if it has an olive worth in one place he is obligated to destroy it but if not, if it is meant to strengthen the board or to close holes, it is nullified by the majority but if not he must destroy it.

Half Measure

Mishnah Berura

אם לאו חייב לבער – ודוקא כשיש בין הכל כזית דאז הכלי מצרפו אבל כשלא נשאר בין הכל כזית א״צ לבערו ואפילו אין עשוי לחזק וכדמוכח בסי״א אכן באמת יש מחלוקת בין הפוסקים בזה דדעת הרבה פוסקים דאפילו פחות מכזית צריך ביעור ודוקא כשראוי לאכילה קצת אבל אם היה מטונף קצת ופחות מכזית א״צ לבער לכו״ע:

Only if it has an olive worth (must he destroy it) for then the vessel can merge it together but if there is not an olive altogether you do not have to destroy it... there is a debate, many say even if it is less than an olive one must destroy it and only if it is a bit worthy to eat, but if it is dirty a bit and less than an olive one must not destroy it.

Ibid 444 15

ינער המפה (בשבת ע"פ)– ואותן פירורין דקים וקינוח הקערות אין צריך להוציאן מרשותו דנדרסין ברגלים ומתבערים מאליהן ומ״מ טוב שיכבד הבית אח״כ ע״י עכו״ם ואם אין לו עכו״ם יכבד בעצמו ע״י שינוי בבגד [אחרונים]:

Ran on the Rif 6b (Rabbeinu Nissim 13th cent. Sp)

Even if you find the crumbs later you do not violate by having them, but lest you find a big piece which is not annulled automatically like crumbs. A big piece is not precise language for if it is not a crumb it is a nice piece...

למו משום פירורין המן בבימו הא לח פשי שארו פירורין חמן בבימו הא לח הפשי שארו פירורין חמן בבימו הא לח הפשי שארו בעלים ממילא ואפילי ימלאם אחר מכן אינו עובר עליהם ומהדרי' אמ מחל ימלא גלוסקא יפיפיה דדעתיה אי שליה כלומר שאינה בעלה ממילא גנו שליה כלומר שאינה בעלה ממילא דוקא אלא כל שילא מכלל פירורין גלוסקא מיפיפיה קרי לה וכיון דלא בעלה ממילא לכשימלאנה חייב לבערה מיד במו שכתבתי למעלה וחיישינן דילמא

Chofetz Haim Machaneh Yisrael 10, 5 (R. Yisrael Meir Kagan, 20th cent)

Crumbs need bedikah

Chayay Adam 119 6 (R. Avraham Danzig, Lithuania 18th 19th cent)

והצריכו חכמים לבדוק בחורין ובסדקים דאע"ג דבחורין וסדקים אין לחוש אלא לחמץ כ"ש כגון פרורין ופרורין ממילא ממ"ד בטל' ואינו עובר בשום אופן מ"מ מחששא דשמא יבא לאכלו צריך לבער אפילו כ"ש (ריא"ז בפי' ובפ"ח סי' תמ"ד בטל' ואינו עובר בשום אופן מ"מ מחששא דשמא יבא לאכלו צריך לבער אפילו כ"ש (ריא"ז בפי' ובפ"ח סי' חולק (סעיף ד' חולק

The sages require us to check in cracks even though in cracks there is only a miniscule amount like crumbs and crumbs are automatically annulled and you do not violate with them, but lest you come to eat them you must destroy even a miniscule amount (Riaz)

The Vilna Gaon (18th cent. Vilna) checked his seforim for crumbs.

How could this be different?

Shiltei Giborim Riaz 14a in Rif (R Yeshaya DeTrani 13th cent. Italy) and Kenesset Hagedolah

Someone said that even in the house you don't have to get rid of crumbs only of a dough but crumbs of a bread are not considered anything. And I say that even crumbs of bread should be destroyed when you can see them....

Is it due to there being an obligation to destroy it or is just lest you come to eat it?

Ritva 7b (R. Yom Tov ben Avaham Sp. 13th cent)

וכתב הרי״ט ז״ל ויש מגדולי הדור מחמירין בעצמן וחוששין ביום י״ד לקרקע הבית שנופלין שם פירורין ולא אפשר למיבדק שפיר וכובדין אותו וחוששין דלא אמרינן חזקתו בדוק ומביאין שם תרנגולין לאכול פירורין דהא ודאי לאו מילתא היא דמשום פירורין לא חשיבי ובטילי ואי משום פת חשוב דלא בטיל דההיא כ״ע חזקתו מתכבד:

And some great ones of the generation are strict with themselves and they worry on the 14th that the floor has crumbs and you can't check properly and they clean it and they bring chickens to eat the crumbs. Surely this is nothing, for crumbs are not considered important and they are annulled. And if you are worried about a real piece which is not null, we can assume it was cleaned.

Raavan Pesachim (R. Avraham ben Nasan, 12th cent. Germany)

אע"פ שמבטל אדם חמץ בלבו צריך לחפש אחריו... ולפיכך נהגו הראשונים לרחוץ את הקתדראות והספסלים והשלחנות שמא ידבק בהן חמץ וגם התיבות שאם ישאר בהם משהו חמץ שלא יתערב במאכלו בפסח...

Even though you annul the chametz you have to search after it, and therefore the early ones would wash the chairs and the benches and the tables lest some chametz clings to them lest a bit of chametz clings to them so that not a bit of chametz will mix in your food on Pesach.

Chatzi Shiur assur min hatorah; Is a half measure forbidden? Yoma 74a

גּוּפָא. חַצִּי שִׁיעוּר, רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר אָן הַתּוֹרָה, רֵישׁ לָקִישׁ אָמֵר: מוּתָּר מְן הַתּוֹרָה. רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר אָסוּר מִן הַתּוֹרָה. בִישׁ לָקִישׁ אָמֵר מִן הַתּוֹרָה: אֲכִילָה אָמֵר רַחֲמָנָא, וְלֵיפָּא. פֵּיוָן דַּחֲזִי לְאִיצְטְרוֹפֵי, אִיסּוּרָא קָא אָכֵיל. רֵישׁ לָקִישׁ אָמֵר מוּתָּר מִן הַתּוֹרָה: אֲכִילָה אָמֵר רַחֲמָנָא, וְלֵיפָּא. § Apropos the dispute between Rabbi Yoḥanan and Reish Lakish, the Gemara deals with the matter itself: What is the law with regard to a half-measure? Rabbi Yoḥanan said: It is

prohibited by Torah law. Since it could merge up with anther half he is eating something forbidden. Reish Lakish said it is permitted from the Torah law: eating us what the Torah said and it is not considered eating (when less than an olive).

Does the half measure apply to having chametz?

Maharam Chalava 45a (14th cent Spain, Rav Moshe Chalava)

ומדקאמר חייב לבער משמע דחייב מדאורייתא ואע״ג דפחות מכזית הוא דילמא מדמי׳ השבתה לאכילה מה אכילה קיימ״ל חצי שיעור אסור מן התורה אף השבתה נמי.

Since it says he is obligated to destroy it send that he is inflated frum a Torah perspective even though it is less than an olive. Maybe destining is compared to eating. Just as with eating we say a half Nature is forbidden from the Torah so destruction also.

Shaagat Aryeh (18th cent. Rabbi Arye Leib, son of Asher Ginsburgh)

השאגת אריה, וכן לומדים אחרונים נוספים, שבאיסור חמץ - חצי שיעור מותר מהתורה, משום שלגביו לא שייכת ההוכחה "חזי לאצטרופי". אם אדם יקנה בפסח חצי שיעור של חמץ, ואחר כך יקנה עוד חצי שיעור, הוא אמנם יעבור על איסור חמץ - אבל לא בגלל שהעבירה כבר התחילה כשקנה את החצי זית הראשון, אלא בגלל שבסוף יש לו כזית שלם. רק באכילה חייבים לומר שהאיסור מתחיל מהתחלה, כי אכילת חצי השיעור הראשון הסתיימה לפני אכילת החצי שיעור השני, אבל בחמץ אין צורך לומר זאת. אם אדם יקנה חצי שיעור, ישרוף אותו ואחר כך יקנה עוד חצי שיעור - ודאי שיהיה פטור, ומכאן שאין איסור חצי שיעור של בל יראה

If a person buys a half measure of chametz on Pesach and then another, he will violate having chametz, but not because the ballistic began before but because in the end he had a whole olive. Only with eating we have to say the violation began before. With possession, if he buys one half and brings it and buts anise he is exempt. He is only obligated because she has both att the end.

Hacham Tzvi (R Tzvi Ashkenazi, 17th cent)

חכם צבי (פו (סוף ד"ה ומזה) בתירוצו השני) חידש שאפילו אם בכל האיסורים (שאינם אכילה) אסור מן התורה, בבל יראה ובל ימצא מותר מן התורה, שכל הטעם שחצי שיעור אסור מן התורה הוא שכיוון שעושה בחצי שיעור מעשה, כגון שאוכלו, מחשיבו. אך בבל יראה ובל ימצא, שהאדם לא עושה מעשה אלא רק שלא ביער את החמץ - אין דין חצי שיעור

The whole train a half measure is prohibited is that by doing an act of eating the half he mates the half important but with possession in which nothing is done, there is no law that a half is a violation.

Rambam Chametz umatza 1,7

הרמב״ם בהלכות חמץ ומצה כתב: ״האוכל מן החמץ עצמו בפסח כל שהוא הרי זה אסור מן התורה שנא׳ ׳לא יאכל חמץ

One who eats any amount of chametz is obligated as it says, chametz should not be eaten.

Why does he need a verse? What did we say about half measures?

Ramach (R Moshe Cohen of Lunil 13th cent)

It tells you you can't have any benefit. (R. Manoach: Then it should be punishable but it's not. Minchat Chinuch 19: we don't punish for benefit.)

Tzlach, R Yechezkel Landau, The Nodah bYehuda (18th cent)

Time related prohibitions could be unfit to complete (such as at the end of a holiday).

A Modern suggestion

Are prohibitions all in the person or in the object? R Yochanan holds that it is an object of prohibition and Reish Lakish says you the person didn't eat a whole thing. Chametz can also be seen as either an object problem or a personal problem. The verse is needed in case you think it's a personal problem or to tell me that here even the slightest amount is prohibited!

Minchat Hinuch 19 (R Yosef Babad 19th cent)

אבל להר"מ דכאן כתבה התורה מפורש עכצ"ל דלא ילפינן מעלמ' רק גזירת הכתוב הוא אעפ"י דל"ש סבר' הנ"ל ובפרט לפמ"ש דל"ש o' חל"א אם כן גם לענין ב"י כיון דילפינן ביעור מאכילה שוה לגמרי לאכילה אע"ג דל"ש סברה הנ"ל מכל מקום אסור כמו אכילה וילפינן לגמרי ביעור מאכילה

According to the Rambam that the Torah wrote so explicitly so we don't learn laws about it from elsewhere but it is a decree of scripture of "you shall not eat" that a half measure is forbidden then even if the idea of "Is fit to merge" doesn't apply (such as in possession of chametz) it still gibberis forbidden, so regarding possession of chametz since we learn destroying from eating it applies even if this the logic does not.

Rambam on possession

הרמב"ם (פ"ב מחמץ ומצה הט"ז): "היה חצי זית בבית וחצי זית בעליה...חצי זית בבית זה וחצי זית בבית שלפנים ממנו, הואיל ואלו החצאי זיתים דבוקין בכתלים או בקורות או בקרקעות אינו חייב לבער אלא מבטל בליבו

If a half is here and a half is there, since they are attached to the walls you can just annul them.

Why?

Rosh (Rabbeinu Asher, 13th cent.Ger, Sp)

הרא"ש (פסחים פ"ג ס"ב) שכתב שאף דברים שלא חייבים לבערם מעיקר הדין מ"מ "ישראל קדושים הם וגוררין ומבערין כל חמץ הנמצא אפילו כל שהוא ואפילו אם נדבק בכותלי הבית".

Israel are holy and they scrape and destroy all chametz which is found when the smallest amount

And the answer is... R. Asher Weiss: There is room for this custom to check for crumbs in vessels or on the table but under the bed and on the floor they are batel but some are strict...

Hasidish - Hasidic. **The Karliner**: How do you destroy the chametz? Belibo, in his heart, with the heart that brings to life every Jew! This will destroy all evil.

Rabbi A. Y. Kook - If we look for evil in everyone else we won't be free. We have to find the wrongs in our own homes!